

eg i alt Fald ikke rigtig kan faa fat paa, hvorfor denne Institution skal oprettes. Der staar udtrykkelig i de Bestemmelser, som findes i Loven om dette Skolenævns Virksomhed, at det kan tilkaldes, det skal være med i det ene og det andet, som Skolekommissionen beslutter, det skal være med til Indstilling til Embeder, det skal være med ved Afskedigelser. Maa jeg her i Parentes sige, at den Forandring, der er foregaaet med Afskedigelsesparagraffen, synes jeg aldeles ikke om. Jeg synes, at Regeringens Forslag var langt mere betryggende for Lærerne og var bedre i det hele taget. Endvidere skal Skolenævnet tages med ved Bestemmelse om Undervisningsmateriel, ved Tilsyn med Materiel og Renholdelse, og endelig kan Skolenævnet rette Henvendelse til Skolekommissionen i Spørgsmaal vedrørende Distriktets Skoler o. s. v. og Omlægning af Distriktets Skoler. Ja, men er det dog nødvendigt at oprette en særlig Institution for alle disse Ting, kan Skolekommissionen ikke akkurat lige saa godt gøre det selv? Mig forekommer det, at det er ganske unødvendigt at oprette en saadan ny Institution, alene for at den skal være med at hjælpe Skolekommissionerne med disse forskellige Ting. Saa staar der en lille Bemærkning, som man endelig ikke maa overse. Der staar, at Nævnets Medlemmer have Ret til at overvære Undervisningen i Distriktets Skoler. Ærlig talt, saa forstaar jeg ikke rigtigt denne Bemærkning. Skolenævnet er jo efter Lovforslaget valgt af de skolesøgende Børns Forældre i Skoledistriktet, og det vil, som Regel kan man godt sige, blive de skolesøgende Børns Forældre, der komme til at sidde i dette Nævn. Men saa er det ganske ufornuddent at sige i et Lovforslag, at de have Ret til at overvære Undervisningen i Skolekredsens Skoler; thi i Skoleloven af 1814 og i Instruksen for Lærerne i Anordningen for Købstæderne og Landet § 29 staar der udtrykkelig, at Børnenes Forældre have Ret til at overvære Undervisningen i Skolerne, saa det forekommer mig, at denne Bestemmelse ikke behøvede at staa i Lovforslaget, det have de Ret til i Forvejen, selv om de ikke sidde i Skolenævnet. Jeg ved meget godt, hvorfor man har optaget Bestemmelsen om Skolenævnet, thi der har jo længe og fra mange Sider lydt Røster, om man ikke kunde bringe Skole og Hjem nærmere til hinanden, navnlig om man ikke kunde faa dem til at arbejde mere sammen. Og i denne Henseende er jeg fuldt enig med den højtærede Kultusmini-

ster i, at kunde vi paa en eller anden Maade faa Hjemmene med i Arbejdet for Børnenes Udvikling og Undervisning, vilde det være til overordentlig Gavn for hele vort Skolevæsen; men om det kan ske ad denne Vej, nærer jeg nogen Tvivl om. Ja, i et enkelt Forhold vil jeg sige, at Skolenævnet vil virke ganske i modsat Retning af, hvad man har tilsigtet. Hvis der kommer et Misforhold mellem Skole og Hjem, hvis der paa Grund af en eller anden Misforstaaelse, der opstaar, kommer Tvist mellem Skole og Hjem, har jeg tilstrækkelig Erfaring for, at i de 99 af 100 Tilfælde hæves en saadan Misforstaaelse ganske derved, at vedkommende Lærer og vedkommende Barns Forældre komme i direkte og personlig Berøring med hinanden; saa vil ganske sikkert i de allerfleste Tilfælde, efter min Erfaring som sagt i de 99 af 100 Tilfælde, Misforstaaelsen hæves, og Forholdet mellem Skole og Hjem maaske blive bedre, end det nogen Sinde tidligere har været, netop fordi Forældre og Lærere ere komne i direkte Forbindelse med hinanden. Hvis den Bestemmelse, som nu staar i Loven, bliver vedtagen, og det altsaa bliver Skolenævnet, der skal tage Affære; saa er jeg ifølge min Erfaring ganske sikker paa, at hvis Forældre føle sig brøstholdne ved deres Barns Undervisning og Behandling i Skolen; saa ville de ikke mere gaa direkte til vedkommende Lærer eller Lærerinde, men de ville gaa til det af dem selv valgte Skolenævn, og der ville de komme med deres Klager og bede Skolenævnet om at bringe den Sag i Orden. Det er da min bestemte Mening, at Skolenævnet i ganske anderledes Grad vil faa vanskeligt ved at hæve Misforstaaelsen, end om Skole og Hjem straks være bragte i direkte Berøring med hinanden. Jeg tror, at Skolenævnet vil bevirke, at det enkelte Hjem og den enkelte Lærer ikke saa hyppigt kommer i direkte Berøring med hinanden, som Tilfældet er nu, og derfor anser jeg ikke Skolenævnet for at virke heldigt i den Henseende. Denne Opfattelse bekræftes ved Forholdene i et af vore Nabolande, Norge, hvor der allerede for adskillige Aar siden er oprettet en lignende Institution. De Efterretninger, jeg har derfra — det er ikke saa ganske faa, og de stamme fra vidt forskellige Mænd, der staa i højst forskellige Partier, om jeg saa maa sige — gaa saa godt som alle ud paa, at denne Institution ikke har virket gavnligt, at man ikke nær har haft det Udbytte af den; man oprindeligt havde tænkt sig, at